

Forfæstelse, og dernæst hvad der skulde ske, hvis Rigsdagen ikke blev enig om en Finantslov. Det Første har jeg ikke udtalt mig om, som refereret af den ærede Taler, Udtalelsen om det Sidste derimod vedkjender jeg mig. Jeg kunde ønske at spørge det ærede Medlem: Hvis der nu til 1ste April ikke er Enighed om en Finantslov, hvis det ikke lykkes at tilvejebringe en ordinær Finantslov, hvad mener saa det ærede Medlem, at han vilde gjøre, hvad skulde der saa ske efter det ærede Medlems Mening? Det kunde jeg dog ønske at høre. Jeg skal dernæst blot sige, at det ærede 1ste Medlem for 5te Kredts (H. C. Hansen) forekom mig at bruge en Udtalelse, som jeg mærkelig nok kan være enig med ham i, nemlig at Ministeriet har Ansvaret for Regjeringens Førelse og derfor bør sørge for, at det sker, som er forsvareligt til Regjeringens Førelse. Det er Noget, som jeg ganske vist er fuldkommen enig med ham i. Det ærede 5te Medlem for 9de Kredts (Griffstrup) udtalte en hel Del og tillagde os Paastande og Meninger, som vi paa ingen Maade kunne vedkjende os. Foraa vidt jeg forstod det ærede Medlem, paastod han, at vi forlangte, at Regjeringen skulde staa paa vor Side. Det have vi aldrig nogensinde forlangt. Det ærede Medlem talte dernæst om, at vi skulde lade det oftnævnte Parti komme til Regjeringen; men jeg har jo fremhævet, at det ikke kommer os ved, det er ikke os, der skal bestemme, hvem der skal være i Regjeringen, og en saadan Paastand er altsaa Noget, der fuldstændig ligger udenfor vor hele Tankegang og vor hele Opgave. Hvad iøvrigt det ærede Medlem udtalte, at Meningen med at forfæste den midlertidige Lov havde været at lægge et Pres paa Folkethingets Behandling af Finantsloven, at vi derved havde aftastet den ene Bro, og at man, hvis man havde havt mere Tid, lettere vilde have faaet en Finantslov — er Altsammen Paastande, som der ikke er fjerneste Hold i. Der er Tid nok til at forhandle; naar Folkethinget har havt Finantsloven i saa mange Maaneder, saa maa det kjende alle Poster og Positioner saaledes, at vi ikke behøve at sidde i Uger og Maaneder for at forhandle om dem paany; der maa altsaa være en Mulighed for at man kan komme til Ende i en kortere Tid, saa vil Arbejdet være saa meget mere energisk, og det er det, vi have viist. Udvalget blev nedsat i Fredags, i Dag foreligger Betænkningen færdig; hvorledes skulde det saa ikke være muligt endnu at komme til Forhandling og blive færdig, naar man har god Villie; men der er det, at der efter vort Skjøn kræves en Betingelse, som er en anden end den Tid, der udtræves

dertil. Jeg vil sige, at den Adresse, der er fremkommen, synes mig at tyde mærkelig nok paa en Mangel i saa Henseende; thi hvorledes kan man paa dette Stadium alle-rede tale om, at Forholdenes Magt bærer henimod en Konflikt, naar man slet ikke har set, hvorledes vi stille os til Finantsloven? Jeg er overbevist om, at naar man ser, hvorledes vi have lagt Villie til at komme i Møde for Dagen, saa maa man sige fra et rent objektivt Synspunkt, at naar der fra den anden Side er den samme Villie, kunne vi nok blive enige, og saa undgaa vi disse Tilstande, som man nu altid henviser til, og som man dog selv er dem, der bære Skylden for, naar man gaar saaledes frem, som man har gjort.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 11te Kredts har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Det ærede Medlem, der nu talte, rettede et bestemt Spørgsmaal til mig, om hvad der skulde gjøres, hvis vi til 1ste April ikke havde en Finantslov færdig. Jeg skal sige ham, hvad jeg mener, at det Ministerium, der ikke, i det Mindste Dagen før Finantsaaret er ude, har sørget for at faae en midlertidig Finantslov vedtagen — den Regjering har til Hensigt enten at lade det Hele strande eller at komme hvad man kalder udenfor Grundloven, om ikke Andet. Det forekommer mig at være et simpelt og klart Standpunkt, at en Regjering, der ikke vil staa med det tomme Rum, som det ærede Medlem før selv har sagt, maa i det Mindste Dagen før Finantsaaret udløber se ved Thingenes Hjælp at faae en midlertidig Lov, og det tror jeg vilde lykkes ogsaa for denne Regjering. Dernæst sagde det ærede Medlem, at det aldeles ikke var hans og hans Meningsfællers Opgave at bestemme, hvem der skulde være Regjering, det laa fuldstændig udenfor deres Opgave. Det er en lidt løstlig Udtalelse, da det ærede Medlem dog stadig hævder til det Yderste, at han og hans Venner paa ingen Maade kunne medvirke til at danne et Ministerium, der skulde afløse det nuværende, som er det bedste for dem. Det kan man forstaa, men deri synes mig at ligge Noget, som tyder paa en Higen efter at have Medbestemmelsesret med Hensyn til, hvem der skal danne Regjeringen.

Suel: Jeg vil spørge det ærede Medlem om, hvis Situationen nu var saaledes, at den nuværende Regjering den 30te Marts